

ще отидете при единъ отъ великитѣ майстори — грънчари на Божествената Школа, ще седнете близо до него и ще гледате, какъ той върти колелото. Ще му кажете, какво искате: стомничка, саксийка или вазичка — каквото искате, ще ви се направи. Той ще върти колелото, а вие ще гледате. Като прекарате петъ—шестъ дена при него, ще си вземете предмета, който сте поръчали. Ще платите, ще благодарите и ще си отидете. Формата, която този грънчаръ ви дава, представя едно хубаво чувство, или една свѣтла мисълъ. По този начинъ и вие се научавате да изливате формитѣ на вашитѣ мисли и чувства.

„Огънъ дойдохъ да запала.“ Христосъ дойде въ свѣта да запали свещения огънъ, отъ който всички хора да се ползвуватъ, да пекатъ на него формитѣ на своитѣ мисли и чувства. Безъ този огънъ хората ще си останатъ само съ своитѣ добри желания. Лѣкаръ ще отиде при болния съ всичкото си добро желание да го излѣкува, но нѣма да успѣе. Защо? — Защото болниятъ, отъ своя страна, трѣбва да направи нѣкакво усилие. Проповѣдникъ има добро желание да проповѣдва на хората, да имъ помогне въ живота, но не успѣва. Защо? — Въ него може да има нѣкаква погрѣшка. Той може да знае, какъ да предаде Божествената мисълъ, но и въ слушателитѣ му има нѣкаква погрѣшка. Тъй щото, за да имате известни постижения, наистина зависи и отъ външнитѣ условия, но главниятъ факторъ за това сте вие. Каждото и да отидете, когото и да слушате, нищо нѣма да ви се даде на готово. Вие трѣбва да учите. Вие трѣбва да изберете науката като занятие, а философията като развлѣчение. Работете, учете, безъ отлагане. Нѣкои казватъ, че тукъ трѣбва да си поживѣятъ, а като отидатъ на онзи свѣтъ, тогава ще работятъ. — Не, ако тукъ не научите нѣщо, и тамъ нѣма да научите. Ако нѣкое дете е било способно и прилежно въ основното училище, то ще бѫде прилежно и въ прогимназията, и въ гимназията. Ако е било мѣрзеливо въ основното училище, ще бѫде мѣрзеливо и въ по-горнитѣ училища. Изобщо, каквъто е билъ ученикътъ въ долния курсъ на училището, таквъ ще бѫде и въ горнитѣ курсове. Има изключения отъ това правило, но тѣ рѣдко се случаватъ. Чудни сѫ хората, които мислятъ, че каквото и да сѫ на земята, глупави или прости, на небето ще бѫдатъ умни, учени. — Не, таквъ законъ не сѫществува. Каквъто е билъ човѣкъ на земята, таквъ ще бѫде и на небето. И обратно: каквъто е билъ на небето,